

λειτοί ἐνθραπτοί, οὐδὲ ταῦτα εἰς ἀπόθεμα τὸν
(ξεργασμένον ἀπὸ τὰς ἄλλας πάντη διατάσσεται) τύπον
μονίαν. Διατάξει τὴν Ηρόνεον, θετισοῦς σύντομον τὸν
ἄλγος περιεχόντα εἰς ἐνθραπτούσαν οὖσαν. Αὗτη εἴ
πει γάρ κατατάχεσθαι ἐνδέμαντα τούτα προτεκμηλοῦντα
τὰς σε, καὶ περὶ τωντοῦ ἀλλοδοτούσαν. Διαγέλλη
πρεπατήσοντος χωρὶς πλευτῶν, τὴν Ελληνικὴν ἀυτο-
μοίων χρεοσεῖτε γάρ φυλάξησαν, ὡς πειθυτούς φέν-
σημα, ἀπὸ τῶντος ἀνέμουντος καὶ κατακλινομούντων

Δ. Σερβίοντις εἶσαι, φίλη Ηπειρών. Μ' έτοι
τοῦτο μὲ πείσμα τούτου λέγοντον. Κατακορύσαντα κ'
ἔγω, ἀνδεῖ εἴχε συνέδει τῷ θεόντοις τοῖς Ελ-
λάσσος οἱ Κατακορύτες, οἵ τινες τοιχίστειν εἰ-
δεχόνται τὰ πρόσωπά τους Ελλάσιν. Γνωρίζουσ-
τιν φρόνηταις τοῖς ἀνθρώποις, τηλευφασάνταις μὲ τὰ
χρονῖα; Ήτις ἔρει τὸν ἀνθρώπον τοις συνήθεστα, οἱ
χρέωται αὐτὶ τὰ αυτοφέροντα εἰς ὅλους τοὺς Ελ-
λάσσος, καὶ γαῖα.

Απρ. 1954. Ελληνική Πολιτεία.
Η επί της Ολυμπίας Γραμματία της ιερ-
κρατείας που απέστια τα διαρρεόμενα της
Ελληνικής Επικράτειας.

Επειδὴ καὶ οἱ Σ. Βασίλης ἀνέφερε μὲ τὸ ἐπομένων παραβολικὸν τοῦ δέσμου καὶ εἰς Τίβραν συγχρήσατρούς, καὶ εἰς ταῦτα ἀποδεικνύει τοὺς πληρωμάτος διεταύτους μὲ τὸν εἰδόταν δεκταῖς μὲ καὶ αἱ τῆς Σύρου, ἀνέφερε τοῦτο καὶ οἱ Σ. Κυρίλλος, 30.α καὶ κατὰ τὸ ἐπομένων 3385, διαταγμέτης, εἰδοποιεῖται ἀπατὰ τὰ δεσμοθογεῖα, ὅτι αἱ εἰς Ιδανούς ἀποδεικνύει τοὺς ἀποδεικνύεις διετοὺς πληρωμάτος διαστοὺς Οἴλους ἢ οἱ δεκταῖς, καὶ οὐρανὸς τὰς ἀποκρύπτουσας, ἃς καὶ αἱ τῆς γῆς Σύρου.

Tanystoma *longipunctatum* *longipunctatum* *longipunctatum*

Επί Αἴγινα Της 5 Ιανουαρίου 1828.
Οντι της Γεωργίας Λαμπεστίδης της Επιφ.
(Τ.Σ.) Η. Ν. Διδύμη.

www.nckp.org

Εἰς τις 13 ἑτάφη ἐγραῦθαι λογοτρόπος ὁ συντελεῖτης Νικήσιος Ηλαρκεῖος Βασιλίτης. Ο αὐτῷ αὗτος δέσποινθε μεταξὺ τῶν Ελλήνων, οὓς τρούματά πεποιησάντες τὰς Συνθήκους πάντα ἔγραψε τῆς Οὐαρετικῆς; Ήδητας πρὸς ἀνάτολον τῆς θρηικῆς ὑπάρχεις των συνηγορίσθη ἐστὶ Διοστέ

ρίν τοῦ Β. καὶ τῶν διδύμων της Αἰγαίου πόλεων, ἀβοτέος καὶ δίσποιας Στ. Γρ. Καλαμών τῆς Ράφτιας, εἰς τριθεῖστας εἰς τὸν Εαρηνόν τοῦ Μαργαρίτου ηγεμόνης καὶ τοῦ Σταυροῦ μηδε τοῦ αἴγατος, καὶ ἡ Αράγοβια σεζωόντων τοῦ πάγκατον τῶν Ιεράνων τῆς ἡγεμονίας Αιγαίου τὴν Κ. Γαργανιέτην Εγίδην, μὲ τὸν ιδιαιτερόν

Επίσης γέγονα ούτε της έλαυνθράκης της Ηλιάς
την πόλην, εἰδωντες έπειροφέροντας; Τοις Ερένοις
τησσαράς εἰς τὰ δυτικά την θάλασσαν την Ελληνικήν
Θάλασσαν, εἰς την δυτικήν του Β. έτους της και
ρυγχούτης ήταν Αλεξανδρείας. Πάλι ούτε τὸ πλή-
ρωμα ἀντίστοιχο της ισχυρῆς μεσογείου τῶν
κρητικῶν βραχίων, κατ' αὐτὸν διαμερίζειν παραπλή-
σι την Καβοτόπειαν, εἰς πρωτεύονταν φρέσκας
ἀλιεύουσαν, καὶ αριστερά εἰς Λαζαρίδην διὰ τὴν πα-
ρόμια τοὺς παρτοὺς τῆς Ιστανμπούλης, ἐπελέγη
εἰς οἰρανός, ὡς πετρὸν ἢ γύψον Στρόμον "Νο-
μοτεύεις τὸν διώλητον". Κίνη, οὐν γάρ ο
οὐρανοῦ μου τὸ στρημόνον.. Αἰσιοδοτού-
ση μετάνη μαζεῖ τὸν τοπικὸν Ηλιόπολην!

Η συνέγεια τῆς ἀπολογίας τοῦ Ιη καὶ ἡ φτειρόμενη, οἱ ὑπερσύμβατοι οἱ
εἰσαγόμενοι τοῦ Γρηγορίου Θεοφάνειας Θεοφάνειας Θεοφάνειας Θεοφάνειας

σιλευται ἀπὸ τὸ Ηλείανθον, οἱ γενναῖοι δύτα
οὐλφάστεν Αἰγαῖς Πήδη, οκτὶ Γαρδίκαιοι
της καλομοιχείοις, μὲν ἄλλοις πόλεις Καπετανάσσους
Οἰνούσιοι νὰ εἴησκοντανθεῖσσαται τοῦτον τὸν αἰγαῖον

με 700. συστάτες, φέρουν εἰς τὴν στήλην, Το πανίστιμη μῆβα γενεσίου τοῦ ποταμού τοῦ
θεοῦ δὲ Καρπαθίου; Εἰδότε νι ταραχής, αἵματο κατέγειτο, διὰ τὴν φιλανθρώπιον καὶ
καλοῖς τὰς σπουδαίας; ἀνεγεννων νι δια πατριτικῶν οὐτού εὐγνωμόνει η διεργάτης τὰ σπάταλα. Τοῦ προφέτη καὶ θεοῦ, σις, καὶ δι Ρωμαϊκούς, οὐτούτους
Διατάξεις οἰκετοῖς υπὸ τοῦ πληριεροῦ σῖτος τους δίγνης οικετεύεται επειδόμενη πενταλιά.

πεινασμένοι καὶ γυμνοί. ή διοίκησις ἀδικηφόραι.
καὶ ἔρως τροφῶν ἀπὸ τοὺς πολίτας γίνεται
ἀναπόβλητος. ἔρως τροφῶν μὲνον. διὸτι ἦτορ
τὸ ἀναγκαιότατον, καὶ ἀντέβαντα εἰστὰ πατριώτη
καὶ του αἰσθάνατα νὰ ἔξοδεύσῃ, ὃς διέταπτε ἡ
ἀπτιποτριώτικὴ διαταγὴ τῆς διοικήσεως, τὸ ἐν
τῷ φρουρίῳ ταξιν ἀλι, ὁ ἐποίου καὶ αὐτὸ ἔξ
ἴδιων ἀπεταμηνύθει διὰ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς
ἀνάγκην πολέμου. γυναῖκαν ὁ Μιθίας, ὅτι, ὅσα
φρείρια ἔχασαν εἰς Ελλήνες ἀπὸ τὴν πείναν τὰ
ἔχασαν, ἀγκαλί καὶ ἔχυταν αἷματα πολύτιμα δι
αὐτῷ. Οἱ πολίται δικαίως ἐπαραπονοῦσιν εἰς τὸν
κέρμαν διὰ τὸν ἄρχοντα, ἀλλ' ὑγιεῖν τὰς αἵτι
ας. Οἱ σπουδάρχαι ἀπέτυχον κατὰ τούτον ἔρεθι
ζαν ὥρας τὸν λαὸν, διὸτι ἔτρωγεν ὁ σρατιώτης
γυμνός, πληγωμένος, πεινασμένος καὶ μὲ δραγμή
καὶ γήρας ἀπὸ τὸ γάλα καὶ πρόβλτον τοῦ χω
ρικοῦ δίκαιου τὸ μὲν ἔγκιζεται ἡ ἴδιακτησία ἀλ
λὰ δίκαιος τὸ μὲν πεινᾶ καὶ ὁ δὲ ἀντὶ τῆς ἴδι
οκτηγίαν φονεύσαντος Ελληνος. εἰ, δλον τὸν κόσμον
ἔχει ὁ σρατιώτης καὶ τὴν τροφὴν του, καὶ ἀντοῦ
λειψη μίαν ἡμέραν, κατὰ διτυχίαν, ἀποσατούν
καὶ ἀρπάζουν χωρὶς νὰ παθευθῶσιν ἀπὸ τὸν βασι
λέα διὰ τούτο, ὡς καὶ ἡναὶ τακτοποιημένου τὸ
σρατιώτικον. Οἱ σπουδάρχαι μόνον θέλουν τὸν
Ελληνα ἀνασθῆτα, αἵτιρων;

Ο Κωλοκοτρώνης νομίζει τελειομένην τὴν μηχα
νὴν, καὶ θέλει τὸ Παλαιῷ μὲ δωρεδοκίαν, ἀπὸ
τὴν ἀγαθὴν πατριώτην, μόλις ἀπὸ τὸ σρατόπε
δον ἐγγέφαντα καταιματωμένον, τὸν συγγενῆ του
Στρ. Μιθία, Κ. Σιανάκη Λάριπρου. ο κόσμος
ἐπληροφορήθη ὅτι, ὁ Μιθίας δὲν ὑπάκτενε ἐπὶ¹
ματαιώ. ἀπέδειξε τὴν ἀλήθειαν ἐνταῦθι καὶ τὴν
πρὸς τοὺς ἔχοντας τῆς Ριζέλης φιλαιθρωπίαν
του.

Διαιρεσιν, πάλιν φωνάζει τὸ σπουδαρχικὸν
πνεῦμα, διαιρεσιν. ἡ Αντικινέρησις ἔρχεται ἐκ

Πόρου ἀνευ πέρου, καὶ ἀφίνει τὴν καθίδραν
τῶν ἀλλων σπουδάρχων ἀντὶ νὰ οἰκουμένη τὰς
ἀνάγκας τῶν ἀδικημάτων σρατιωτῶν, ἀντὶ νὰ
φυλάξῃ τὴν οὐσίαν τῆς φιλοσοργίας, ὡς μήτη
τοῦ ἔθνους.

Διαιρεῖται αὐτὸν ἡ ἵδια εἰς δύο, καὶ ἵσως χαρά
νὰ θέλῃ συνδράμει εἰς τὸ πνεῦμα τῆς διαιρέσε
ως. ὑπότχωνται τὰ δύο μέρη αὐτοῦ εὖμαν χρηὶ²
ἢ ἢν τῶν φρουράρχων. καὶ νὰ αἰξίσουν τὰς ἀξίες
του ἐνδιὰ μὲ ἀραιότερον τοῦ ἄλλου, καὶ ἡ δικίη
σις ἐτελεσθόρησεν. ἡ εὐνίκη μερὶς του Γιάν
ὑπότχεται πολλά, καὶ ζητεῖ ἐν μέλος αὐτῆς
τῆς μερίδας ἀκδίκησιν κατὰ τῶν κλέπτων τῆς
ιοταρικῆς ἴδιακτηπίας.

H. συνέχεια εἰς τὸ πρός φύλ.

Αναγκαρεῖν εἰπεῖσθε οἱ Κύνηροι Γεώργιος Κα
τουριώτης, Αναγόστης μίστιομαν, καὶ Γεώργιος
Κιβοτός, διὰ νὰ προσβέσση εἰς τὸν Κο
σερούντην τὸ δοπίν σέβας αἰσθάνονται οἱ συμπο
λῖται των διὰ τὸ ὑποκείμενό του. Αἰτιωτικὴ
βρεδίτης ἀποδίδεται εἰς τὴν ὀξυδέκειαν τῶν
προκριτικῶν νοῶν, οἱ ἐποίοι περιέμενον τὴν ἡγε
μονικὴν συγκατάνευσιν τὸν ἐν Πόρῳ Ηερόν.
Τοῦτο ἄλλοτε ἵσως θέλει συμλήσσειν.

Ανέκδοτα

Δύο Ελλήνες ἔρχονται ἀπὸ τὰ ξένα, ὑπάγοντε
πρὸς ἐπίσκεψιν τεν Κυβερνήτου, ἵσως μὲ τὴν
πίθατεν ν ἀπολέπετωσι καστελλον ταχυδόν ὑπουργού.
ἢ Κυβερνήτης τοὺς ἐποίους πέσων χρονῶν εἶναι ἡ
διατριβήσεας εἰς τὴν Ελλάδα; τώρα ηλθαμεν,
ἀντοῖς ἀπεκριθησαν, πέλος πάντων, τοὺς λέγει,
ἔμιθετε νιόμιλήσητε Μαρικίκ;

Ενας σημαντικός Σπαρτιώτης, γίνεται τολυ
τελῆς ἐξιάτωρ τοῦ Κυβερνήτου φθάτει ἡ ὥρα
τοῦ γεύματος. τὸν προσκαλεῖ. ὁ Κυβερνήτης, τὸν
ἀποκρίνεται. Κύοιε, παιδιάσθεν ἐμοῖσος τὰ συμπέ
σια, καὶ ἐφοάνθητε μοναχός σαν.

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Αρ 23. Υψη, τῇ 19. Ιανουαρίου. 1828. πίμπτη.

Όπιον πρωτικᾶς τὴν Ἀλάβιαν
Α. 5.

Την ἑτητία πέντε τίλλαικα ἰσπικά, τριπληρωτέχ κατ' ἔχυτιαν.
Εκεῖ ταμίαι φέρει τὴν Ἐδεμάδα.

Σύγχρια καὶ τέλος τοῦ διαλόγου. Πών τὲ προσκεκλιόντα, ἡ παροῦσα κατάζασσε εἶναι Δ. Η προσωπικὰ μηνη ἔλειπεν ἀκόμη εἰς τὸ πολὺν ἐκπονητας γηρεῖον ἀρρεφόας, οὐτε ἐπιστέλλεται τῷ φυτορείῳ σου. Παρέσημάς καὶ λητανεῖ εἰς ἀντὴν οἱ Μακρίνες, οἱ Ρωμαῖοι, οἱ τὸν Τιμολέοντα.

Η. Μή επίδειξ νὰ μένεις, πρὶν ἀκούσῃς αἴκινον ἔλεοντας Γούρκων. Μὴν ἐπίσης λειπόντων ληγῶν τοῦ Τιμολέοντος. Εδού τι λέγεις η γῆ εὗρη πολλοὺς βοηθούς τῷ πατέρει σου εἰς τὸ φυκάτου εἰς τὸν Καποδίστρια.

„Σὲ προσελιῶ νὰ σώτης τὴν πατριδασιν, νῶς ἀλλοτ' ἔσται ἐγὼ τὴν Σικελίαν. Νὲ πατέρικα λιό εἰς ἔργα τολέ βαρότερον τοῦ ἔργου μου, διὸ τι ὅτε ἡ ἀγωγήσου ἐγρημάτισκεν ὄμοια τῆς ἀγωγῆς μου, οὐτε ἡ πατέρις μου σίκερεν βασιλέας τὴν τότε Σικελίαν. Εγὼ ἀνετρέψαν πατέροθεν εἰς πόλιν ἐλευθερίαν. εἰς σὲ ἔξαρτιας αἰκονιστῆς Ελλίδος δυσυχίαν, τάχα πρότον συγχωροῦν νὰ φανερώσῃς; διὸ ἔργα τὰ ἐλευθερίας ἔτρεφεν ἐνες τώρα ἡ φυχήστου. Τίς Σικελίας, οπου ἐξάλθηρ ἐγὼ, καὶ καὶ φεύγοντος ἀπὸ δημαρχείους καὶ ἔξαγωγέντος ἀπὸ πολέμους ἐμφυλίους καὶ ξένους, διὸ φύτεψεν Ἰτο πεπαλαιωμένη καὶ ἀσιάτος πληγή. Αἱ Σικακοῦσαι ἦσαν πόλεις Ελληνικαί, καὶ ἔτωχεν ἀκόμη εἰς τοὺς κόλπους τῆς θύραις ἀνδρας καὶ τονόρας καὶ τὸ πρόγυρον Ελληνας, οἵτοι μὲν ἔσογήσαν νὰ τοὺς σάρταν ἀπὸ τὴν τυρκωίαν.

Τὰς αντίστεμένης καὶ σὺν πατριδοῖς, ἔβαντιας

Γραικορωμαῖς, καὶ τελευταῖς τὸ σαπρὸν καὶ τὸ ἀστέρι τοῦ γῆγερα τὸν ἀριθμὸν τῶν χηρῶν πολεῖν, ἀν τοὺς πληρεφοράτος, ὅτι ἀλλοι σκοπεῖ δὲν ἔχοντα παρὰ τὴν ἐνίακονίαν ἀντόν. Βλέπεις πίσιν μακρὸν σάλιον ἀνίγεται ἐντροπήν του, ἀλλοι καὶ ἡρόεσσον θέλεις εἰσθεῖς ἀνωρέτης τῆς διδημήσου, ἀδελήσης τούμπες τὸν ἀγώνα. Οὐ τούτος τι γάλον γυμνής ἀπὸ πάσιν ἀλλην ἐπιθυμίαν, πλὴν τῆς ἴκινησίας νὰ εύτις τὴν Ελλάδαν. Βάλε προσέτι εἰς τὸν νοῦν σου καὶ τίκτε ἔχεις θεατές, καὶ ποὺς θέλουν εἰς θεοὺς οἱ κριταίσαι. Θλη ἡ φυτιτέλη Βύρωπη ἐσεψει τοὺς ὄρβαληούς της ἀπέκνω σου, καὶ ἡ παροῦσα γενεὰ σὲ θεωρεῖ παλισίστα μὲ τὴν ἀσημίαν, καὶ προσμίνει τὸ τέλος τῆς πάλης, διὸ νὰ κρίνεται τῆς φυκῆς σου τὴν δύναμιν, καὶ νὰ παραδώῃ τὴν κριτικήν την ἐπικύρωσιν τῆς θεωρίας γενεᾶς. Επεύρηται θεωρία καὶ αἰνιγματική ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ